

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 25Cb/18/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122502718
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Havír
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2023:6122502718.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Ondrej Havírom v spore žalobcu: M.B.A. Financie s. r. o., so sídlom Gusevova 1415/6, 821 09 Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 36 754 404, právne zastúpený: Advokátska kancelária Galadík s.r.o., so sídlom Jána Bottu 834/2, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 54 691 419, proti žalovanému: A. B., narodený. 28.09.1985, trvale bytom: C. XXXX/XX, XXX XX D., o zaplatenie 12 180,15 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 12 180,15 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 10,00% ročne zo sumy 12 180,15 Eur od 02.12.2020 do zaplatenia, všetko v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobcovi súd priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu na Okresný súd Banská Bystrica v rámci upomínacieho konania domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na uhradenie sumy 12 180,15 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 10,00% ročne zo žalovanej sumy od 02.12.2020 do zaplatenia a trov konania. V žalobe uviedol, že právny predchodca žalobcu (Slovenská sporiteľňa, a.s.) uzatvorila dňa 01.07.2016 so spoločnosťou Local B, s.r.o., so sídlom Námestie osloboditeľov 22, Košice, IČO: 47 068 817 zmluvu o úvere číslo 5113212803 vo výške 30 000,- Eur (ďalej aj „zmluva o úvere“). Predmetná pohľadávka bola zabezpečená v zmysle § 533 zákona číslo 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“), teda dohodou o pristúpení k záväzku so žalovaným A. B.. Dlžník úver načerpal dňa 04.07.2016, ktorý bol následne povinný splácať mesačnými splátkami vo výške 509,- Eur k poslednému dňu v mesiaci. V rámci pristúpenia žalovaného k záväzku vyhlásil, že v prospech banky splní popri dlžníkovi pohľadávku banky, pričom banka je oprávnená požadovať dlh od ktoréhokoľvek dlžníka. Dlžník sa prvýkrát dostal do omeškania splátkou istiny splatnou dňa 31.05.2017, keďže bola uhradená len vo výške 386,38 Eur, pričom suma 122,62 Eur bola dohradená až 08.06.2017. Rovnako aj splátky splatné v mesiaci august, november 2017, január – apríl 2018 a január, február 2019 ako aj ďalšie neboli uhradené v danom termíne, ale len čiastočne. Poslednú splátku dlžníka eviduje pôvodný veriteľ dňa 04.06.2019. Celková dlžná suma tak predstavuje sumu 12 180,15 Eur. Dlžník aj žalovaný boli vyzývaní k úhrade dlžnej sumy a upozornení, že veriteľ je oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky, avšak zásielky sa dlžníkovi ani žalovanému nepodarilo doručiť. Následne pôvodný veriteľ dňom 01.12.2020 vyhlásil mimoriadnu splatnosť pohľadávky, o čom boli dlžník aj žalovaný oboznámení oznámením zo dňa 02.12.2020. Následne pôvodný veriteľ na základe zmluvy o postúpení pohľadávok číslo 0221/2021/CE zo dňa 23.03.2021 postúpil pohľadávku žalobcovi, ktorú si žalobca v konaní uplatňuje. Upomínací súd vo veci vydal platobný rozkaz zo dňa 09.01.2023 pod spisovou značkou 26Up/1956/2022. Žalovaný v predmetnej veci podal odpor, preto bol vyššie uvedený platobný rozkaz

zrušený a vec bola postúpená Okresnému súdu Prešov, ako miestne príslušnému súdu, ktorý ju vedie pod spisovou značkou 25Cb/18/2023.

2. V podanom odpore žalovaný uviedol, že nárok žalobcu považuje za nedôvodný. Žalovaný nebol zo strany žalobcu riadne poučený o informáciách ako aj o jeho právach a povinnostiach, ktoré mu vyplývajú z uzatvorenej zmluvy. Je názoru, že informácie, náležitosti zmluvy a posúdenie spotrebiteľa pri splácaní úveru, ktoré ukladá zákon o spotrebiteľských úveroch sú zo strany žalobcu úmyselne opomínané. Obyčajný človek nemôže rozumieť terminológii v zmluvách o úveroch, preto ich nevysvetlenie žalovanému zo strany právneho predchodcu žalobcu považuje za hrubé porušenie jeho povinností. V tejto súvislosti žalovaný poukázal na smernicu číslo 2008/48/ES, ktorá ustanovuje predzmluvné povinnosti poskytovateľa úveru ako aj na návrhy generálneho advokáta – Wahl, zo dňa 11.09.2014 na začatie prejudiciálneho konania pod E.:E.:F.:XXXX:XXXX. Žalovaný navrhol vydaný platobný rozkaz zrušiť a vo veci nariadiť pojednávajú.

3. K podanému odporu sa vyjadril žalobca podaním zo dňa 23.02.2023 v ktorom uviedol, že má za to, že v danom prípade sa nejedná o spotrebiteľský úver, keďže v zmysle zmluvy o úvere bol spoločnosti Local B, s.r.o. poskytnutý úver, ktorej jediným spoločníkom a konateľom je žalovaný. Je teda zjavné, že sa jednalo o obchodnoprávny vzťah a nie spotrebiteľský, nakoľko úver bol poskytnutý obchodnej spoločnosti. Následne bola spoločnosť k 28.11.2020 ex offo vymazaná z obchodného registra. Žalobca poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v zbierke rozhodnutí R 18/2017, z ktorého vyplýva, že ak bol žalovaný spoločníkom a konateľom, mal úzke väzby k obchodnej spoločnosti, nepovažuje sa za spotrebiteľa. Žalobca tak považuje podaný odpor za nedôvodný. K predmetnému vyjadreniu sa žalovaný nevyjadril.

4. Dňa 21.07.2023 bolo vo veci nariadené pojednávanie, ktorého sa zúčastnil právny zástupca žalobcu a žalovaný. Právny zástupca žalobcu k veci uviedol, že sa pokúsil vec so žalovaným mimosúdne vyriešiť, avšak žalovaný na ich návrhy nereagoval. Pokiaľ ide o samotnú vec odkazuje na podanú žalobu a vyjadrenie. Právny predchodca žalobcu poskytol obchodnej spoločnosti Local B, s.r.o. úver vo výške 30 000,- Eur na jej podnikateľské účely. K zmluvnému vzťahu pristúpil žalovaný ako jediný konateľ a spoločník uvedenej spoločnosti v pozícii spoludlžníka. Následne dlžník úver nesplácal, preto došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti a následne došlo k postúpeniu pohľadávky pôvodným veriteľom žalobcovi. Pokiaľ ide o vzťah žalovaného k pôvodnému veriteľovi, nejde o spotrebiteľský vzťah ale obchodnoprávny. Žalobca navrhol žalobe vyhovieť a priznať voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Žalovaný k veci uviedol, že momentálne nemá finančné prostriedky na zaplatenie predmetnej dlžby. Vo zvyšku odkazuje na podaný odpor.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to predovšetkým s podanou žalobou doručenu upomínaciu súdu dňa 14.12.2022 a k nej pripojenými listinnými dôkazmi dohodou o pristúpení k záväzku zo dňa 01.07.2016, Obchodnými podmienkami Slovenskej sporiteľne, a.s., oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 30.03.2021, prílohou č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok, predžalobnou upomienkou zo dňa 19.04.2021, splnomocnením zo dňa 01.06.2018, všeobecnými obchodnými podmienkami, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 02.12.2020, výpisom z bankového účtu žalovaného, výzvou zo dňa 30.10.2020, zmluvou o postúpení pohľadávok číslo 0221/2021/CE zo dňa 23.03.2021, zmluvou o úvere číslo 5113212803 zo dňa 01.07.2016, platobným rozkazom vydaným upomínacím Okresným súdom Banská Bystrica zo dňa 09.01.2023 pod spisovou značkou 26Up/1956/2022, odporom žalovaného zo dňa 06.02.2023, súhlasom žalobcu s pokračovaním v konaní na príslušnom súde, vyjadrením žalobcu zo dňa 23.02.2023, zápisnicou o pojednávaní zo dňa 09.06.2023 a zo dňa 21.07.2023.

6. Podľa § 1 odsek 1 zákona číslo 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len „Obchodný zákonník“) tento zákon upravuje postavenie podnikateľov, obchodné záväzkové vzťahy, ako aj niektoré iné vzťahy súvisiace s podnikaním.

7. Podľa ustanovenia § 261 odsek 1 Obchodného zákonníka, táto časť zákona upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zjavné s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti.

8. Podľa § 269 odsek 2 Obchodného zákonníka, účastníci môžu uzavrieť aj takú zmluvu, ktorá nie je upravená ako typ zmluvy. Ak však účastníci dostatočne neurčia predmet svojich záväzkov, zmluva nie je uzavretá.

9. Podľa ustanovenia § 261 odsek 9 Obchodného zákonníka, zmluvy medzi osobami uvedenými v odsekoch 1 a 2, ktoré nie sú upravené v hlave II tejto časti zákona, a sú upravené ako zmluvný typ v Občianskom zákonníku, spravujú sa príslušnými ustanoveniami o tomto zmluvnom type v Občianskom zákonníku a týmto zákonom.

10. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

11. Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

12. Podľa § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

13. Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

14. Podľa § 52 odsek 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 533 Občianskeho zákonníka, kto bez súhlasu dlžníka dohodne písomne s veriteľom, že splní za dlžníka jeho peňažný záväzok, stáva sa dlžníkom popri pôvodnom dlžníkovi a obaja dlžníci sú zaviazaní spoločne a nerozdielne. Ustanovenie § 531 ods. 4 tu platí obdobne.

16. Z vykonaného dokazovania má súd preukázané, že právny predchodca žalobcu, Slovenská sporiteľňa, a.s., uzatvorila s obchodnou spoločnosťou Local B, s.r.o. zmluvu o úvere, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver na podnikateľské účely vo výške 30 000,- Eur. V rovnaký deň uzatvoril s právnym predchodcom žalobcu dohodu o pristúpení k záväzku aj žalovaný, ako jediný štatutárny orgán a spoločník v spoločnosti Local B, s.r.o. Na základe uvedenej dohody pristúpil k vyššie uvedenej zmluve o úvere ako spoludlžník s tým, že sa zaviazal tento úver vrátiť a platiť aj príslušenstvo a poplatky spôsobom a v lehotách podľa úverovej zmluvy. Následne dlžník, spoločnosť Local B, s.r.o. riadne a včas poskytnutý úver nesplácala, preto pôvodný veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Spoločnosť Local B, s.r.o. následne zanikla a dňa 28.11.2020 bola vymazaná z Obchodného registra SR. Pôvodný veriteľ na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 23.03.2021 postúpil žalovanú pohľadávku vedenú voči žalovanému žalobcovi, ktorý si túto pohľadávku uplatnil súdnou cestou. Žalovaný v konaní namietal iba skutočnosť, že predmetný vzťah medzi ním a právnym predchodcom žalobcu, resp. aj samotným žalobcom je spotrebiteľský. V konaní je teda nesporné, že medzi právnym predchodcom žalobcu a spoločnosťou Local B, s.r.o. došlo k uzavretiu zmluvy o úvere číslo 511321803, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 30 000,- Eur. Súčasne k predmetnej zmluve ako spoludlžník pristúpil žalovaný, čo taktiež nie je sporné. Nie je sporné ani to, že žalovaný ani dlžník spoločnosť Local B, s.r.o. úver riadne nesplácali, na základe čoho právny predchodca žalobcu úver zosplatnil. Sporné je to, či ide o spotrebiteľskú vec a či došlo k porušeniu práv žalovaného ako spotrebiteľa.

K charakteru vzťahu medzi stranami konania

17. V prvom rade sa súd vysporiadal s charakterom vzťahu medzi sporovými stranami, teda či ide o vzťah spravujúci sa ustanoveniami Obchodného zákonníka, prípadne o spotrebiteľský vzťah, ako to tvrdí žalovaný. Z predloženej zmluvy a k nej prislúchajúcim obchodným podmienkam vyplýva, že právny predchodca žalobcu a spoločnosť Local B, s.r.o., ktorej jediným spoločníkom a konateľom bol žalovaný, uzavreli zmluvu o úvere. Dlžníkom bola obchodná spoločnosť s ručením obmedzeným s predmetom činnosti o.i. sprostredkovateľská činnosť, maloobchod a veľkoobchod, reklamné a marketingové služby, výroba športových odevov a ich doplnkov atď. V zmysle uzatvorenej zmluvy bolo účelom úveru financovanie prevádzkových, resp. investičných potrieb dlžníka v súlade s jeho predmetom činnosti. Žalovaný do predmetného zmluvného vzťahu vstúpil ako spoludlžník na

základe dohody o pristúpení k záväzku, ktorý bol jasne definovaný. Žalovaný sa v konaní iba stroho vyjadril, že žalobca mu nevysvetlil obsah zmluvy, pričom terminológia v nej je pre občajného človeka nezrozumiteľná a okrem toho išlo o spotrebiteľský vzťah, teda žalobca mal poučovaciu povinnosť. Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré sa uviedli v žalobnom návrhu, ale tiež vo vyjadrení žalovaného. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na účastníkovi konania, bez ohľadu na jeho procesné postavenie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového stavu zisteného z dôkazov navrhnutých účastníkom v opačnom procesnom postavení než je účastník, ktorý nesplnil alebo nedostatočne splnil svoju dôkaznú povinnosť. Dôkazným bremenom (v spojení s dôkaznou povinnosťou) sa rozumie zodpovednosť účastníka za výsledok konania, ktorý závisí od zistení navrhnutých a vykonaných dôkazov. Žalovaný v konaní žiadnym spôsobom nepreukázal, že v zmluvnom postavení so žalobcom, resp. jeho právnym predchodcom vystupoval ako slabšia strana – spotrebiteľ, v zmysle § 52 odsek 4 Občianskeho zákonníka. Uvedené tvrdenia nepreukazuje ani samotná zmluva uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu a spoločnosťou Local B, s.r.o. a ani dohoda o pristúpení k záväzku uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným. Súd je teda v zmysle uvedeného názoru, že žalovanému nie je možné poskytnúť ochranu vyplývajúcu so spotrebiteľského práva a v konaní ho považovať za spotrebiteľa v zmysle Občianskeho zákonníka len na základe jeho ničím nepodloženého tvrdenia.

18. Práve naopak, v konaní je preukázané, že právny predchodca žalobcu uzatvoril so spoločnosťou Local B, s.r.o. zmluvu o úvere, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 30 000,- Eur. K predmetnému úveru pristúpil žalovaný (jediný konateľ a spoločník uvedenej spoločnosti) ako spoludlžník, čím sa stal ďalším dlžníkom predmetného úverového vzťahu s tým, že obaja (spolu s pôvodným dlžníkom) boli zaviazaní plniť spoločne a nerozdielne a veriteľ bol oprávnený žiadať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Inštitút kumulatívnej intercesie upravený v § 533 Občianskeho zákonníka, teda pristúpenie k záväzku, je riadnym inštitútom slúžiacim na zabezpečenie pohľadávky veriteľa. Pristupujúci dlžník sa v rámci kumulatívnej intercesie stáva dlžníkom popri pôvodnom dlžníkovi a obaja sú voči veriteľovi zaviazaní spoločne a nerozdielne. Tento účinok vzniká na základe dohody, resp. zmluvy medzi veriteľom a pristupujúcim dlžníkom, ktorá sa uzatvára bez účasti, resp. súhlasu pôvodného dlžníka. Pristupujúci dlžník sa nestáva účastníkom základného záväzkového vzťahu ako celku a je zaviazaný iba v rozsahu subjektívnej povinnosti, ktorá zodpovedá dlhu, ku ktorému pristúpil. Podľa komentára k § 533 Občianskeho zákonníka: „Zmluva o pristúpení k záväzku nadobúda právne účinky jej uzavretím, pokiaľ sa účastníci nedohodnú na odklade týchto účinkov (§ 36 ods. 2). V dôsledku kumulatívnej intercesie nedochádza k zániku pôvodného vzťahu medzi veriteľom a dlžníkom, ktorý naďalej trvá. Nemení sa ani osoba dlžníka. Na jeho strane záväzkového vzťahu však dochádza k rozšíreniu počtu zaviazaných osôb, pokiaľ ide o povinnosť, vo vzťahu ku ktorej pristupujúci dlžník k záväzku zmluvne pristúpil. Pre veriteľa tým nastáva relatívne zvýšenie bonity pohľadávky a pravdepodobnosti jej uspokojenia, resp. vymoženía. Z tohto dôvodu je v rámci právnej teórie pristúpenie k záväzku považované za inštitút so zabezpečovacími účinkami, ktoré sú do určitej miery príbuzné ručeniu.“ (Števíček, M. a kol. Občiansky zákonník I. a II. zväzok, Komentár, 2. vydanie, 2019, § 533, Bratislava: C.H. BECK). Z uvedeného je teda zrejmé, že žalovaný pristúpil k záväzku, ktorý bol relatívnym obchodnoprávnym vzťahom, preto sa takýto vzťah aplikoval aj na neho. Keďže súd dospel k záveru, že uvedený vzťah medzi žalobcom, resp. jeho právnym predchodcom a žalovaným nie je spotrebiteľským vzťahom, nemohlo dôjsť v rámci ich zmluvného vzťahu ani k porušeniu práv spotrebiteľa (žalovaného).

19. Pokiaľ teda ide o tvrdenia žalovaného, že vo vzťahu so žalobcom vystupuje ako spotrebiteľ, súd sa s týmto názorom nestotožňuje, čo odôvodňuje aj rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 22.08.2022 pod spisovou značkou 3Cob/24/2022, kde sa uvádza: „Vzhľadom na vyššie citované ustanovenia zmluvy o úvere a právne názory sa odvolací súd síce stotožňuje s tvrdením žalovaných, že žalovaná v 2. rade nevystupovala v zmluvnom vzťahu ako ručiteľ, ale ako spoludlžník s úplne odlišným postavením a rovnako ako žalovaní považuje za nesprávny záver súdu prvej inštancie, že je nedôvodné tvrdenie žalovanej v 2. rade, že by v súčasnosti bola považovaná za spotrebiteľa, keďže takéto postavenie by mohla mať ako ručiteľ len v prípade, že by samotná úverová zmluva bola spotrebiteľskou zmluvou (t. j. v situácii, kedy by dlžník bol spotrebiteľom), čo však v rozhodovanej veci nenastalo. Na druhej strane odvolací súd zdôrazňuje, že žalovaná v 2. rade pristúpila do existujúceho právneho vzťahu medzi dlžníkom a veriteľom, ktorý je nepochybne vzťahom obchodnoprávnym, pričom v mene žalovaného v 1. rade ako dlžníka sama zmluvu o úvere, ktorý mu bol poskytnutý na účel vyplývajúci/súvisiaci s výkonom jeho podnikateľskej činnosti uzavrela. Z tohto dôvodu súd prvej inštancie správne

posúdil právny vzťah medzi žalovanou v 2. rade ako spoludlžníkom 1 a žalobcom ako veriteľom ako vzťah obchodno-právny a takisto pri tomto posúdení postupoval správne, keď zohľadnil status žalovanej v 2. rade ako jedinej spoločníčky a jedinej konateľky žalovaného v 1. rade, ktorý odvolací súd v danej veci hodnotí ako rozhodujúcu skutkovú okolnosť.“

20. Obdobný vzťah (síce ručiteľský ale v postavení konateľa a spoločníka ako fyzickej osoby a obchodnej spoločnosti) bol predmetom rozboru aj v rámci uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 09.11.2016 pod spisovou značkou 5Ndc/10/2016, kde sa uvádza: „Fyzická osoba, ktorá ako konateľka a spoločníčka má úzke väzby k obchodnej spoločnosti, sa nepovažuje za spotrebiteľku v ručiteľskom vzťahu, v ktorom zabezpečuje záväzok tejto obchodnej spoločnosti zaplatiť kúpnu cenu z kúpnej zmluvy medzi podnikateľmi.“

21. Súd tak v zmysle uvedených skutočností mal za preukázané, že došlo k platnému uzatvoreniu zmluvy o úvere medzi právnym predchodcom žalobcu a spoločnosťou Local B, s.r.o., na základe ktorej bol predmetnej spoločnosti poskytnutý úver vo výške 30 000,- Eur, ktorý sa zaviazala splatiť do 31.05.2021 v mesačných splátkach vo výške 509,- Eur. Žalovaný následne platne pristúpil v zmysle § 533 Občianskeho zákonníka k predmetnému dlhu na základe uzatvorenej dohody. Dlžník Local B, s.r.o. celkovo uhradil sumu vo výške 23 455,45 Eur, ktorá bola započítaná na poskytnutú istinu, riadny úrok, úrok z omeškania a poplatky, pričom neuhradená ostala suma vo výške 12 180,15 Eur. Predmetná obchodná spoločnosť neskôr zanikla, preto je právom žalobcu požadovať splnenie dlhu od spoludlžníka. Súd preto v zmysle uvedených skutočností zaviazal žalovaného na uhradenie uvedenej sumy vo výške 12 180,15 Eur, keď mal preukázanú pasívnu vecnú legitimáciu žalovaného v konaní a súčasne aj výšku žalovanej istiny.

22. Podľa § 369 odsek 1 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškani so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia.

23. Podľa § 369 odsek 2 Obchodného zákonníka, ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

24. Podľa § 369c odsek 1 Obchodného zákonníka, omeškaním dlžníka vzniká veriteľovi okrem nárokov podľa § 369, 369a a 369b aj právo na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, a to bez potreby osobitného upozornenia. Výšku paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

25. Podľa § 1 odsek 2 nariadenia vlády Slovenskej republiky číslo 21/2013 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka (ďalej len „nariadenie“), namiesto úrokov z omeškania podľa sadzby určenej podľa odseku 1 môže veriteľ požadovať úroky z omeškania v sadzbe, ktorá sa rovná základnej úrokovej sadzbe Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu omeškania zvýšenej o deväť percentuálnych bodov; takto určená sadzba úrokov z omeškania platí počas celej doby omeškania.

26. Podľa článku I. bod 1. zmluvy o úvere, Predmetom tejto Úverovej zmluvy je poskytnutie Splátkového úveru (ďalej „Úver“) Bankou Dlžníkovi v sume, mene a za podmienok dohodnutých v tejto Úverovej zmluve. Dlžník je povinný za podmienok dohodnutých v Úverovej zmluve poskytnutý Úver splatiť, platiť Príslušenstvo a Poplatky a plniť ďalšie podmienky dohodnuté v Úverovej zmluve. (...) Úroky z omeškania: 10 % p. a.

27. Žalobca si uplatnil úrok z omeškania vo výške 10,00% ročne zo žalovanej sumy a dohodnutej sadzby úroku z omeškania v zmysle zmluvy o úvere. Medzi stranami konania bol zmluvný úrok z omeškania dohodnutý, žalobca bol oprávnený uplatniť si takto dohodnutú výšku úroku z omeškania, konkrétne vo výške 10,00% ročne. Pokiaľ ide o výšku sumy a počiatok plynutia úroku z omeškania uplatnený žalobcom, žalobca vychádzal v prípade výšky z nesplatennej časti poskytnutého úveru, t.j. sumy 12 180,15 Eur odo dňa nasledujúceho po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Čo sa týka počiatku platenia úroku z omeškania súd priznal nárok tak, ako si ho žalobca uplatnil, t.j. od nasledujúceho dňa

po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru – 02.10.2020 do zaplataenia. Súd konštatuje, že žalovaný v konaní nenamietal ako výšku úroku z omeškania, tak ani počiatok plynutia tohto uplatneného úroku z omeškania, preto uvedené v konaní nebolo sporné.

28. Podľa § 255 odsek 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

29. Podľa § 262 odsek 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

30. Podľa § 262 odsek 2 C.s.p., o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

31. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 odsek 1 v spojení s § 262 odsek 1 C.s.p. Žalobca mal vo veci plný úspech, preto má právo na náhradu účelne vynaložených trov na bránenie svojho práva titulom trov právneho zastúpenia v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne v zmysle § 262 odsek 2 C.s.p. vyšší súdny úradník v lehote do 60 dní po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresný súd Prešov v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia. (§ 355 odsek 1 C.s.p.)

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje,
- e) podpis,
- f) spisová značka tohto konania (§ 127 odsek 1 C.s.p.)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 odsek 1 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.)

Odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie odvolania na trovy toho, kto odvolanie podal.

Ak žalovaný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona číslo 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.